

penge, der i Forhold til det, jeg her taler om, gives til Landbruget. Det er dette, jeg har villet foreholde den højtærede Landbrugsminister, og naar han nu har gentaget sit Spørgsmaal, vil jeg svare ham, at her er der noget, der kan være Grund til at tale med de ærede Kolleger om.

Landbrugsministeren (Bording): Det er nok muligt, at det ærede Medlem er en meget fortrinlig Lærer, men efter min Erfaring her i Gaar og i Dag er han i alt Fald en meget daarlig Elev. Nu har jeg, som det ærede Medlem selv gjorde opmærksom paa, i Gaar gentagne Gange rettet et Spørgsmaal til ham; i Gaar kunde han ikke faa fat i Spørgsmaalet, saaledes at han kunde svare paa det, i Dag har han svaret, men ikke paa det Spørgsmaal, jeg har stillet. Jeg har aldrig bedt det ærede Medlem om at oplyse os om, paa hvilke Punkter der skal skæres ned. Jeg har rettet et Spørgsmaal, gaaende ud paa, om det ærede Medlem ikke kan sige mig, hvilke Love der findes under de andre Ministerier, hvor der til et eller andet Erhverv gives Tilskud af lignende Art som det, der paa denne særlige Lov gives til Landbruget. Det er det Spørgsmaal, jeg har stillet 4-5 Gange i Gaar, og som jeg igen har stillet i Dag, men som det ærede Medlem hidtil ikke har svaret paa. Og da det ærede Medlem nu endelig mandede sig op til at svare, saa svarede han paa noget helt andet. Derfor siger jeg, at selv om det ærede Medlem maaske kan være en dygtig Lærer, tror jeg i alt Fald ikke, han har en let Opfattelsesevne som Elev.

Hvis det ærede Medlem faar Tingets Flertal til at følge hans Betragtning, vil det sige, at man i Modsætning til alle andre Bevillinger til Landbruget opretholder det samme Tilskud til Dyrskuerne, som de havde i Fjor, de Dyrskuer, som mange mener godt kan taale en Nedsættelse. Hvis ikke det vil blive følt af Landbruget som en Uret, saa forstaar jeg ikke, hvorledes man skal se paa denne Sag. Naar Landbruget skal taale Nedsættelser paa alle andre Bevillinger, som kan være lige saa nødvendige, maaske mere nødvendige, men man her opretholder den samme Bevilling som i Fjor, saa kan de, der ikke er interesserede i dette Spørgsmaal, hævde, at de bliver behandlet uretfærdigt fra Rigsdagens Side. Det ærede Medlem sagde, at jeg var en daarlig Repræsentant for Landbruget, naar jeg kunde komme med den Slags Forslag. Nej, jeg vilde føle mig som en daarlig Repræsentant for Landbruget,

hvis jeg stillede mig paa det Standpunkt, at jeg bad Rigsdagen om at gaa med til en Nedsættelse med 10 pCt. paa alle Bevillinger til Landbruget, men undtog Dyrskuerne. Jeg føler mig overbevist om, at langt den overvejende Del af de danske Landbrugere vil være enig med mig i den Opfattelse.

Det ærede Medlem vilde saa til sidst anvise mig, hvor det var muligt at foretage lignende Besparelser, som det efter hans Opfattelse vilde være rigtigt at gennemføre, naar man foretog Besparelser som den, jeg her har anbefalet det høje Ting. Naar det ærede Medlem anviste mig at gaa til Undervisningsministeren og til Socialministeren, forstaar jeg, at det er de sociale Love og Undervisningen, det ærede Medlem mener der skal spares paa. Det er et Spørgsmaal, der i og for sig ikke ligger for i Øjeblikket, og i alt Fald kan det aldrig sammenlignes med det, her er Tale om, et direkte Tilskud til en enkelt Gren indenfor et enkelt Erhverv. Det ærede Medlem kommer ikke udenom, at hvis han opretholder sit Ændringsforslag, og Tingets Flertal stemmer derfor, bliver der paa dette Punkt en Særstilling med Hensyn til de Tilskud, der gives til Landbruget, saa bliver de begunstigede, som faar Del i dette Tilskud, de, der søger Præmier paa Dyrskuerne, og det vil igen sige: kun ganske enkelte af Storlandbrugene. Derfor kan det ærede Medlem være overbevist om, at langt de fleste af de danske Landbrugere vil føle det som en Tilsidesættelse, naar Rigsdagen skærer 10 pCt. ned paa alle andre Bevillinger, men mener, at Dyrskuerne skal være fritagne for denne Nedsæringspolitik.

Hauch: Jeg forstaar ikke, at den højtærede Landbrugsminister indtager det Standpunkt, han indtager i denne Sag. Det naturlige for Erhvervets øverste Repræsentant vilde dog være at sige: Naar der skal finde Nedsæringer Sted, maa de finde Sted ikke alene overfor Landbrugets Bevillinger, men ogsaa overfor andre Bevillinger. Det er sket paa Finansloven, det er rigtigt, men det er ikke Finansloven, vi taler om her, det er en særlig Lov, og jeg har foreholdt den højtærede Landbrugsminister, at dersom man gik ind i en saadan Nedsæringspolitik, maatte man ogsaa ind paa at overveje Ændringer af andre Love, hvorved man kunde komme ind paa Besparelser, som betyder langt, langt mere end de Besparelser, Talen her er om.